

РЕШЕНИЕ

№ 6267

гр. София, 28.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 20.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **550** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 121 - 126 от Закона за държавния служител /ЗДС/.

Образувано е по жалба на И. З. З. от [населено място], ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес – С., ул. „20-ти април“ № 19, срещу Заповед № ДС-2 / 06. 01. 2022 г. на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена в противоречие с материалния закон, тъй като към момента на назначаването разполагал с достъп до класифицирана информация. Твърди, че е налице нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е запознат с всички доказателства по преписката. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество /КПКОНПИ/, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Оспорената заповед е връчена на 06. 01. 2022 г., а жалбата е входирана на 17. 01. 2022

г., поради което същата е подадена в срок от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

И. З. З., е заемал длъжността „служител по сигурността на информацията” в Териториална дирекция С. при КПКОНПИ.

С докладна записка № ТД-10-21 / 04. 01. 2022 г. на директора на ТД С., е уведомен председателя на КПКОНПИ, че в дирекцията е постъпило писмо от Държавна комисия по сигурността на информацията, към което е приложен Отказ за достъп до класифицирана информация № 31 от 23. 12. 2021 г., с което И. З. З. не получава достъп до ниво на класификация „строго секретно“.

С оспорената в настоящото производство Заповед № ДС-2 / 06. 01. 2022 г. на председателя на КПКОНПИ, е прекратено служебното му правоотношение, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, във връзка с чл. 14, ал. 1, т. 8 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. Заповедта е връчена на същата дата.

С жалба вх. № ЦУ-01-388 / 17. 01. 2022 г., е оспорена заповедта по съдебен ред.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган – председателя на КПКОНПИ, който на основание 14, ал. 1, т. 8 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители.

Оспорената заповед е в предвидената писмена форма, при спазване на административнопроизводствените правила и на материалния закон.

Спорът по делото касае наличието на основанията по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение и по – конкретно наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3.

Разпоредбата, на която се позовава органът по назначаването, изисква промяна в обстоятелствата, която възниква въпреки и независимо от волята на всяка от страните по правоотношението и която води до невъзможност за изпълнение на задълженията на конкретната длъжност.

В случая е безспорно, че З. е заемал длъжността „служител по сигурността на информацията” в Териториална дирекция С. при КПКОНПИ, видно от приложената (стр. 13) Заповед № ДС-124 / 04. 12. 2017 г. на председателя на КПКОНПИ.

И. З. е притежавал разрешение за достъп до класифицирана информация № 107559 / 15. 07. 2016 г. (стр. 19) до ниво „строго секретно“.

Съгласно представената по делото (стр. 15-18) длъжностна характеристика за длъжността „служител по сигурността на информацията” в Териториална дирекция на КПКОНПИ, утвърдена на 25. 09. 2017 г. и връчена на З. на 07. 12. 2017 г., едно от

изискванията за заемане на длъжността, е ниво на достъп за работа с класифицирана информация „секретно“ съгласно ЗЗКИ.

Съгласно представената (стр. 20-22) длъжностна характеристика за длъжността „служител по сигурността на информацията“ в Териториална дирекция С. на КПКОНПИ, утвърдена на 24. 07. 2018 г. и връчена на З. на 25. 07. 2018 г., едно от изискванията за заемане на длъжността, е ниво на достъп за работа с класифицирана информация „строго секретно“ съгласно ЗЗКИ.

Същото изискване за заемане на длъжността е ниво на достъп за работа с класифицирана информация „строго секретно“ съгласно ЗЗКИ е предвидено и в утвърдената на 09. 09. 2021 г. длъжностна характеристика, с което З. отново се е запознал срещу подпис.

Със Заповед № ТД10-РД-06-54 / 10. 12. 2021 г. на директора на ТД С. на КПКОНПИ (стр. 8) временно е ограничен достъпа на И. З. до материали и документи, съдържащи класифицирана, представляваща държавна тайна, считано от 13. 12. 2021 г. до издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация от Държавна комисия по сигурността на информация.

Видно е обаче, че с Отказ за достъп до класифицирана информация № 31 / 23. 12. 2021 г. на ДКСИ (стр. 12) И. З. не получава достъп до ниво на класификация „строго секретно“.

Този отказ е оспорен от И. З., като с Решение № 35 / 16. 05. 2022 г. по адм. д. № С-19 / 2022 г. по описа на ВАС – Пето отделение, е отхвърлена жалбата. Решението, като необжалваемо е влязло в сила на същата дата.

При това положение, безспорно И. З. не притежава достъп до класифицирана информация с ниво на класификация „строго секретно“, каквото е изискването за заемане на длъжността съобразно утвърдените след 24. 07. 2018 г. длъжностни характеристики.

На основание чл. 20, ал. 2 от Закона за защита на класифицираната информация, ръководителят на организационната единица назначава служител по сигурността на информацията след получаване на разрешение за достъп на това лице до класифицирана информация, издадено от ДКСИ.

Притежаването на разрешение за достъп до класифицирана информация, е специфично изискване по смисъла на чл. 7, ал. 1, т. 6 от ЗДСл специално за длъжността, която е заемал жалбоподателя и това изискване е залегнало както във връчените му през годините няколко длъжностни характеристики, така и в чл. 20, ал. 2 от ЗЗКИ.

Доколкото обаче безспорно на жалбоподателят е отнето разрешението за достъп до класифицирана информация, това е обективна причина, която не е в зависимост от страните и която е непреодолима пречка З. да продължава да заема длъжността „служител по сигурността на информацията“.

Изцяло в този смисъл са мотивите на Решение № 7130 от 14.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 4001/2022 г., V отд., Решение № 5293 от 4.05.2020 г. на ВАС по адм. д. № 8745/2019 г., V отд. и др.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в писмените бележки на процесуалния представител на жалбоподателя, че същият не е уведомен за отказа за достъп до класифицирана информация. Видно е, че З. е знаел за започналата проверка във връзка продължаване на достъпа му до класифицирана информация, тъй като временно му е бил ограничен достъпа до такава информация със Заповед №

ТД10-РД-06-54 / 10. 12. 2021 г. на директора на ТД С., поради което е без значение кога точно му е връчен отказа на Държавната комисия по сигурността на информацията.

От друга страна са неоснователни и доводите в писмените бележки на жалбоподателя, че в оспорения акт липсвали мотиви относно конкретната причина довела до обективна невъзможност. Видно е, че в заповедта изрично се сочи издадения отказ за достъп до класифицирана информация на З., което именно обуславя невъзможността същият да изпълнява служебните си задължения.

Предвид гореизложеното заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя е законосъобразна и жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, да заплати на ответника направените разноски, каквото искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е своевременно направено, като същото следва да е в размер определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. З. З. от [населено място], ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № ДС-2 / 06. 01. 2022 г. на председателя на КПКОНПИ.

ОСЪЖДА И. З. З. от [населено място], ЕГН [ЕГН], да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество - С., пл. „Света Неделя“ № 6, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: